

Kur'ân-ı Kerim'in ölenlere okunması

Serkan Bey: “Kur'ân-ı Kerim'in ölenlere okunması veya okunan Kur'ân'ın ölenlere bağışlanması dinen uygun mudur? Okunan Kur'ân'dan ölümler fayda sağlar mı? ‘Ölenlere Kur'ân okunmaz, Kur'ân'da ve hadiste böyle bir şey yoktur’ diyenler var. Bu doğru mu?”

Ölümler de Allah'ın kulları ve onlar da Allah kelâmının feyzine ve saadetine muhtaçtırlar. Bilhassa Müslüman ölümlerin, hassaten hayatlarında Kur'ân'ı kendilerine rehber edinmiş, Kur'ân'dan tefeyyüz etmiş, Kur'ân'ı öğrenmiş ve öğretmiş kimselerin, öldükten sonra Kur'ân'ın feyiz ve sevabından mahrum kalmaları düşünülebilir mi?

Kur'ân'ı okur; sevabını ölenlerimize bağışlayabiliriz. Ölenlerimiz için Allah'a duâ ederiz, onlar için rahmet-i Rahman isteriz, günahlarından mağfiret olmalarını dileriz, varsa azaplarının hafifletilmesini niyaz ederiz, varsa sıkıntılarının giderilmesini talep ederiz, ifa ettiğimiz ibadetlerin, yaptığımız hayır ve hasenâtın, okuduğumuz Kur'ân'ın sevap ve feyzini bağışlarız. Bu duâlar ve bağışlamalar, ölenlerimizin bizim üzerimizdeki haklarıdır. Ve elbette kaynağını Kur'ân'dan ve sünnetten alırlar.

İfrata da, tefrite de lüzum yok. Din orta yoldur ve itidaldir. Biz orta yolu idrak etmekle yükümlüyük. Yoksa her şey için ifrat ve tefrit söz konusudur, her meseleyi cerbeze konusu yapmak mümkündür, her şeyi içinden çıkılmaz bir kargaşa haline getirmek zor değildir, ma-rifet de değildir.

Elbette Kur'ân'ı ölenlere okumaya tahsis etmek ve ondan hayatımız için hiçbir ders almamak, vahametinin en dayanılmazıdır. Ve şüphesiz Kur'ân'ı sadece ölenimiz olduğunda hatırlamak, onun dışında ona müracaat etmemek, ona el uzatmamak, onu işlerimizde hakem, amellerimizde kılavuz, hayatımızda ölçü kılmamak, onu iki hayatımız için hakikat kaynağı bilmemek, onu rehber edinmemek, onunla gülüp onunla ağlamamak, ehl-i hakîkati ağlattırarak bir gaflet halidir. Elbette Kur'ân'la önce kendi kalplerimizi diriltmemiz ve Kur'ân'ı kendi kalplerimizin hastalığı için şifa

kaynağı yapamamız lâzım.

Ama bütün bunlar demek değildir ki, ölenlerimize bir buket duâ göndermek için, Allah kelâmından tefeyyüz ve istimdat etmeyelim.

Kur'ân'ı kendimizi muhatabına alarak okuyacağız, mutlaka okuyacağız; ama onun feyiz ve sevabını ölenlerimize de bağışlayacağız. Bu bizim sevabımızı eksiltmez. Bu mübarek günlerde okuduğumuz Kur'ân hürmetine, ölenlerimiz için mağfiret dileyelim, dünyamız için barış ve huzur isteyelim, Müslümanlar için ferahlık ve aydınlık dileyelim, günahlarımızın affını isteyelim, umduklarımıza nail olmayı ve korktuklarımızdan emin olmayı talep edelim. Ve Kur'ân'a öyle bir gönül verelim ki, o bizim hem dünyamız için, hem âhiretimiz için, hem kendimiz için, hem ölenlerimiz için ebedî necat vesilemiz ve kurtuluş vesikamız olsun.